

Czwartek, 25 października 2007 r.

15. wzywa władze irańskie do bezwarunkowego uwolnienia więźniów ukaranych za przekonania, zwłaszcza dziennikarzy: Emaddedina Baghiego, Ako Kurdnasaba, Ejlala Ghavamiego, Mohammada Sadegha Kaboudvanda, Saida Matinpoura, Adnana Hassanpoura, Abdolvaheda Botimara, Kaveha Javanmarda i Mohammada Hassana Fallahieha, a także działaczy związków zawodowych Mansoura Osanlou, Ebrahima Madadiego i Mahmuda Salehiego, oraz studentów Ehsana Mansouriego, Majida Tavakoliego i Ahmada Ghasabana; potępi aresztowanie i przetrzymywanie obrońcy praw człowieka dr. Sohraba Razzaghi w dniu 24 października 2007 r. i wzywa do jego natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia;
16. nalega na Zgromadzenie Ogólne ONZ, żeby przegłosowało rezolucję, która w wyraźny i stanowczy sposób potępi naruszanie podstawowych praw człowieka w Iranie, oraz żeby podjęło pilne środki mające na celu powstrzymanie ostatniej fali egzekucji w Iranie;
17. zwraca się do Rady i do Komisji o ściśle monitorowanie wydarzeń w Iranie, a także wskazywanie na konkretne przypadki naruszania praw człowieka; zwraca się do Rady i Komisji o przedstawianie sprawozdań z monitorowania sytuacji w Iranie;
18. proponuje ponowne rozpoczęcie dialogu UE-Iran na temat praw człowieka, który przerwano w czerwcu 2004 r.;
19. potwierdza swoje poparcie dla wszystkich tych organizacji i osób w Iranie, które za pomocą dialogu prowadzą walkę o prawa demokratyczne;
20. wzywa Komisję Europejską, aby dołożyła wszelkich możliwych starań na rzecz wsparcia społeczeństwa obywatelskiego, wymiany akademickiej, społeczno-gospodarczej i kulturalnej między Europą i Iranem w interesie otwartego dialogu, zwłaszcza przez wykorzystanie nowego Instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka;
21. wzywa państwa członkowskie UE, żeby powstrzymały się od wydalania Irańczyków ubiegających się o azyl, w tym osób prześladowanych ze względu na orientację seksualną, oraz wzywa Grecję, żeby nie deportowała do Iranu Mohammada Hassana Talebiego, Mohammada Hosseina Dzaafariego i Wahida Szokoochi Nii;
22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, prezesowi Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

P6_TA(2007)0489

Pakistan**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Pakistanu**

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu, w szczególności rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Pakistanu w sprawie partnerstwa i rozwoju z dnia 24 listopada 2001 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie Kaszmiru ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0214.

Czwartek, 25 października 2007 r.

- A. mając na uwadze, że dnia 18 października 2007 r. powróciła do Pakistanu dożywotnia przewodnicząca Pakistańskiej Partii Ludowej (PPL) Benazir Bhutto; mając na uwadze, że po powrocie Benazir Bhutto do Karaczi miał miejsce tragiczny w skutkach zamach bombowy, w którym śmierć poniosło ponad 130 osób, zaś obrażenia odniosło ponad 500 osób; mając na uwadze, że zamach ten dodatkowo zaognił niepokojącą sytuację przedwyborczą w Pakistanie;
- B. mając na uwadze nieudaną próbę powrotu do Pakistanu przywódcę Pakistańskiej Ligi Muzułmańskiej Nawaza Sharifa, który został zmuszony do opuszczenia kraju niezwłocznie po przybyciu do niego;
- C. mając na uwadze wyraźne oznaki militaryzacji Pakistanu oraz rosnącej roli tajnych służb, które wciąż wywierają ogromny wpływ na politykę, rząd oraz gospodarkę Pakistanu,
- D. mając na uwadze, że kadencja parlamentarna kończy się dnia 15 listopada 2007 r., a wybory powszechne w Pakistanie zapowiedziano na połowę stycznia 2008 r.,
- E. mając na uwadze, że przywrócenie demokracji wymaga ponownego przekazania władzy rządowi cywilnemu,
- F. mając na uwadze, że dnia 17 października 2007 r. Sąd Najwyższy w Pakistanie wznowił rozprawę w sprawie zgodności z konstytucją wyboru prezydenta Musharafa, zaś orzeczenie w tej sprawie oczekiwane jest w najbliższych dniach,
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska zapewnia Pakistanowi znaczące fundusze przeznaczone na zmniejszanie ubóstwa, opiekę zdrowotną i edukację państwową,
1. zdecydowanie potępia samobójczy zamach bombowy skierowany przeciwko przywódczyni opozycji i ludności cywilnej; żąda, aby rząd Pakistanu podjął natychmiastowe działania w celu przeprowadzenia starannego i niezależnego dochodzenia w sprawie tego zamachu tak, aby postawiono przed sądem osoby za niego odpowiedzialne;
  2. okazuje głębokie współczucie ludności pakistańskiej, a szczególnie rodzinom osób, które zginęły lub odniosły obrażenia w wyniku tego nikczemnego czynu;
  3. wyraża swoją solidarność z ludnością pakistańską, która podziela cele demokratycznego rządzenia oraz przejrzystych, odpowiedzialnych rządów i która z odwagą i determinacją stawia czoło przemocy terrorystycznej i przestępczej;
  4. wzywa Pakistan, aby stał na straży zasad zapisanych w powyższej umowie o współpracy, w szczególności klauzuli dotyczącej demokracji i praw człowieka;
  5. surowo potępia deportację byłego premiera Nawaza Sharifa do Arabii Saudyjskiej w dniu 10 września 2007 r. mimo orzeczenia Sądu Najwyższego w Pakistanie zezwalającego na jego powrót do Pakistanu;
  6. zwraca się do rządu Pakistanu — jako warunek wstępny demokratycznych wyborów — o zezwolenie na powrót wszystkich przywódców politycznych w celu przeciwdziałania siłom ekstremistycznym w kraju oraz przyczynienia się do ustanowienia prawomocnego rządu w wyniku wolnych i uczciwych wyborów, w miejsce obecnej dyktatury wojskowej;
  7. powtarza żądanie, aby rząd tymczasowy, który zostanie ustanowiony, był neutralny i ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że o składzie rządu tymczasowego decyduje samodzielnie prezydent Musharraf;
  8. wyraża swoje ubolewanie nad postępowaniem Wysokiego Sądu w Pakistanie, które rodzi poważne obawy co do braku praworządności; wzywa rząd Pakistanu do powstrzymania się od wszelkiej ingerencji politycznej i poszanowania niezawisłości sądownictwa;

Czwartek, 25 października 2007 r.

9. ubolewa nad faktem, że prezydent Musharraf nie zrezygnował z funkcji zwierzchnika sił zbrojnych przed zgłoszeniem swojej kandydatury i wyborem na prezydenta, do czego uprzednio się zobowiązał wobec UE; ponawia żądanie, aby to uczynił przed objęciem stanowiska; zauważa, że nieuczynienie tego negatywnie wpłynęło na wiarygodność funkcji prezydenta w Pakistanie;
10. potępia samowolne zatrzymanie członków opozycji, gdy skrytykowali prezydenta Musharrafa, oraz wzywa rząd do przyjęcia i wprowadzenia w życie wytycznych Sądu Najwyższego dotyczących położenia kresu zniknięciom przeciwników politycznych;
11. wzywa rząd Pakistanu do powrotu do zasad demokracji poprzez zorganizowanie w styczniu 2008 r. wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów i ostrzega przed wprowadzeniem stanu wyjątkowego lub innych środków ograniczających wolność słowa, stowarzyszeń i zgromadzeń oraz swobodę poruszania się; wzywa rząd Pakistanu do zapewnienia wszystkim stronom równego dostępu do mediów;
12. wzywa Pakistan do podjęcia natychmiastowych działań w celu ograniczenia wpływów wojska w całym społeczeństwie; apeluje do rządu pakistańskiego o poszanowanie przejścia na rządy administracji cywilnej oraz o wzmocnienie instytucji demokratycznych jako jedynej rozwiązania umożliwiającego sprostanie wyzwaniom stojącym przed społeczeństwem pakistańskim; ponownie wzywa rząd do ograniczenia roli i wpływu wojska i innych uzbrojonych ugrupowań oraz do oddania władzy instytucjom demokratycznym;
13. wyraża zaniepokojenie uciskiem mniejszości religijnych takich jak chrześcijanie, buddyści, hinduiści, sikhowie i ahmadi oraz wykorzystywaniem przeciwko nim prawa zakazującego rozpowszechniania materiałów, które mogą ranić uczucia religijne;
14. wzywa rząd Pakistanu do podjęcia natychmiastowych działań w celu zaprzestania takich represji na tle religijnym oraz zapewnienia integralności i bezpieczeństwa wszystkich mniejszości poprzez przyznanie im realnej i skutecznej ochrony prawnej i politycznej; apeluje do Pakistanu o przeprowadzenie reformy prawa zakazującego rozpowszechniania materiałów, które mogą ranić uczucia religijne, które często bywają wykorzystywane do innych celów; wzywa rząd Pakistanu do zapewnienia odpowiedniej ochrony prawnikom i obrońcom praw człowieka, którym grozi się z powodu obrony osób, którym postawiono zarzut bluźnierstwa; wzywa rząd Pakistanu do zapewnienia odpowiedniej ochrony zagrożonym mniejszościom religijnym i innym społecznościom mniejszościowym, którym grozi przymus nawrócenia i brutalne zastraszenie ze strony ekstremistów;
15. apeluje do władz pakistańskich o odrzucenie dekretów hudud, które doprowadziły do uwięzienia setek kobiet;
16. przychylnie odnosi się do monitorowania przez UE wyborów parlamentarnych w Pakistanie i uczestnictwa Parlamentu Europejskiego w misji obserwacyjnej; wyraża zaniepokojenie faktem, że kobiety pakistańskie mogą nie mieć możliwości pełnego uczestnictwa w procesie demokratycznym z powodu braku kwalifikacji akademickich będących warunkiem wstępnym kandydowania do wyborów, co uniemożliwi udział 70 % kobiet pakistańskich; wzywa do zniesienia tego ograniczenia;
17. uznaje starania Pakistanu na rzecz powstrzymania powstawania ugrupowań terrorystycznych; ubolewa, że porozumienie osiągnięte w celu zapobieżenia dalszemu konfliktowi w północnym Waziristanie nie zakończyło się powodzeniem; apeluje do rządu o zwalczanie wznowionej przemocy związanej z rebelią za pomocą współmiernych środków oraz o narzucenie rządów prawa i rozszerzenie praw cywilnych i politycznych na ten obszar;
18. nalega, mając w szczególności na uwadze rewoltę mającą miejsce w Beludżystanie, aby wojsko wstrzymało się od wspierania partii islamskich, próbując zwalczyć świeckie siły Beludżów oraz umiarkowane siły Pasztunów; domaga się następnie uwolnienia wszystkich więźniów politycznych, w tym więźniów bezprawnie zatrzymanych przez agencje wywiadu;
19. podkreśla znaczenie powszechnego dostępu do edukacji państwowej oraz skutecznego monitorowania madras w celu zapobieżenia ich kontroli przez ekstremistów; apeluje do rządu Pakistanu o wprowadzenie w życie wcześniejszego przedsięwzięcia dotyczącego uczęszczania do madras studentów zagranicznych;

Czwartek, 25 października 2007 r.

20. wzywa państwa członkowskie, żeby w pełni przestrzegały Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie eksportu broni;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi Pakistanu.

P6_TA(2007)0490

Sudan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Sudanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Darfurze, zwłaszcza rezolucję z dnia 27 września 2007 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie sytuacji w Darfurze, przyjętą w Wiesbaden w dniu 28 czerwca 2007 r.,
  - uwzględniając porozumienie z Trypolisu w sprawie procesu politycznego w Darfurze, przyjęte w Trypolisie w dniach 28-29 kwietnia 2007 r.,
  - uwzględniając decyzję Unii Afrykańskiej (UA) z kwietnia 2004 r. o utworzeniu misji Unii Afrykańskiej w Sudanie (AMIS),
  - uwzględniając rezolucję Narodów Zjednoczonych nr 1706 zawierającą propozycję sił pokojowych dla Darfuru w sile 22 000,
  - uwzględniając statut Międzynarodowego Trybunału Karnego w zakresie międzynarodowych misji pokojowych,
  - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych nr 1778 z dnia 25 września 2007 r., która przewiduje obecność wielowymiarowych międzynarodowych sił we wschodnim Czadzie i w północno-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, składających się z misji Narodów Zjednoczonych (MINURCAT), czadyjskich sił policyjnych wyszkolonych przez Narody Zjednoczone oraz z operacji wojskowej Unii Europejskiej (EUFOR),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 30 września 2007 r. niezidentyfikowani napastnicy zaatakowali bazę Unii Afrykańskiej (UA) w miejscowości Haskanita na południu Darfuru, zabijając — jak wynika z oświadczeń UA — 10 żołnierzy sił pokojowych UA i członków policji cywilnej oraz co najmniej 8 innych członków personelu misji Unii Afrykańskiej w Sudanie zostało ciężko rannych i około 40 wciąż uznaje się za zaginionych,
- B. mając na uwadze, że były to dotychczas największe straty w ludziach poniesione przez niedofinansowane siły UA,

---

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0419.